

havn, i Kæringskrigsstat, slippe med respective 50,000 og 25,000 Rbd., dertil indseer jeg, som forhen udviklet, ikke, at der er tilstrækkelig Grund. Havde den ærede Forslagsstiller villet, at Kjøbstadernes egentlige Kæringskrigsstat skulde være nedsat til det Halve, burde han have foreslaaet, at Kjøbenhavn skulde have at udrede: 32,000 og 25,000 Rbd., det er 57,000 Rbd., og de øvrige Kjøbstæder 25,000 Rbd. Jeg havde vistnok ligesaavel stemt mod et saadant Forslag som mod Forslaget af 50,000 Rbd. og 25,000 Rbd., thi jeg troer, som sagt, ikke, at der er tilstrækkelig Grund dertil, men saa var der dog taget Hensyn til det, som ikke her bør tabes af Sigte, selv ikke af en vis udmærket Omhed for Kjøbenhavns Interesse, at der nemlig i Kæringskrigsstaten er indbefattet 32,000 Rbd. for Brænderiafgiftens Forhøielse i Kjøbstæderne, som ikke bør røres ved. Jeg maa forøvrigt, ifald min Forklaring ikke skulde være rigtig, appellere til den høitagede Finansminister, som ikke vil undlade at gjøre Forsamlingen opmærksom paa den Tanke, som man antager at have ligget til Grund for Forordningen af 1848. Det vilde være at gaae for vidt, naar jeg yderligere vilde søge at begrunde, hvorfor jeg maa ansee de Klager, som ere førte med Hensyn til Kjøbstadernes og Kjøbenhavns Beskatning ved nærværende Krigsstat, for at være overdrevne. Jeg troer, at det, som jeg har anført, vil gjøre det, om ikke indlysende, saa dog mere klart for Mange, end det hidtil har været, at der dog ikke kan være saa stærk Anledning til Klage fra Kjøbstadernes Side, som det høres af Enkelte. Og jeg maa tilføie, at det kun er, fordi jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at min Anskuelse ikke er urigtig, at jeg har bestemt mig til at fremtræde tilsyneladende mod Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, som jeg iforveien kan vide ikke vil finde synderlig Anklag hos Mange af dem, ved hvis Valg jeg beklæder denne Plads i Thinget. Men jeg troer, at jeg ligesaa lidt bør vise en eenfaldig Interesse for mine Vælgere, som Rogen bør gjøre det, hvortil Alle burde søge at undgaae alt Enfaldigt, hvad jeg ogsaa søger saameget som muligt at frigjøre mig for, om det maaskee end ikke altid lykkes mig mere end mange Andre.

Jeg vil endnu tilføie et eneste Ord med Hensyn til Fredericia. Den særegne Stilling, hvori denne Stad befinder sig, og den særlige Dyfordring, som ligger i forrige Mars Historie, kunde vistnok foranledige Thinget til at fatte en exceptionel Bestemmelse for den. Men naar det skeer, troer jeg for mit Vedkommende ogsaa at maatte sige, at det er alene af denne Grund, at jeg kan gaae ind derpaa og ingenlunde af Hensyn til almindelige Beskatnings-Principer.

Efterat Formanden derefter havde anmærket, at han fra det faste Udvalg, som vil erindres nedsat for Thingets Forretningsorden, havde modtaget 2de Ændringsforslag til sammes §§ 15 og 16, i Anledning af hvilke der imorgen vilde blive at tage Beslutning fra Thingets Side, om Maaden hvorpaa disse bliver at fremme, samt i Overensstemmelse hermed bestemt Dagsordenen for næste Møde, som finder Sted imorgen Kl. 12, nemlig:

- 1) Fremlæggelse af et nyt Lovudkast fra Cultusministeriet.
- 2) Spørgsmaal om den Maade, paa hvilken Forslag fra det af Thinget nedsatte bestandige Udvalg bliver at fremme.
- 3) Fortsættelse af 2den Behandling af „Udkast til Lov om Krigsstat for 1850.“

blev Mødet hævet.

49de Møde.

Tirsdagen den 9de April.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Rigsdagsmanden for Aalborg Amts Ste District (F. A. Hansen) er der indgivet et Andragende fra nogle Mølle-eiere i Borlev og Rislev Sogne om, at Mølleflyden maatte blive omreguleret, eller i ethvert Fald, at der maatte gives de Mølleciere, som med Hensyn til Misforholdet mellem deres Kæring og Mølleflyd vare uheldigt situerede, Afgang til at faae deres Mølleflyd reguleret, uden at det behøver at skee ved Pro-